

maa de paagældende Redere og Fiskere tage Stilling til. Mig paahviler det kun at gøre mit bedste for at skaffe Færingerne og i øvrigt andre danske Statsborgere saa gode Vilkaar som muligt med Hensyn til Fiskeriet ved Grønland med tilbørlig Hensyntagen til eventuelle andre berettigede Interesser.

Josiassen: Det Lovforslag, som her foreligger, er jo efter en indgaaende Behandling i det andet høje Ting vedtaget saa godt som enstemmigt dér, og mit Partis Rigsdagsgruppe har efter Henvendelse fra den højtærede Indenrigsminister givet Udtryk for sit Syn paa Lovforslaget. Jeg vil gerne have Lov til i denne Forbindelse at citere: „Endskønt en indgaaende Undersøgelse ikke med den levned Frist er mulig, vil Socialdemokratiets Rigsdagsgruppe ikke modsætte sig den foreslaaede Ordning, der byder en betydningsfuld Indrømmelse overfor de færøske Fiskeres Ønsker. Det er imidlertid en Selvfølge, at Ordningen og den fornødne Kontrol under de foreliggende Forhold maa etableres alene paa Ministerens Ansvar“. I Henhold hertil skal jeg paa mit Partis Vegne her i Tinget tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Piper: Det foreliggende Lovforslag er jo et Forsøg paa at forlige to til Dels modstridende Interesser. Grønland har hidtil været et lukket Land, og man kan godt forstaa, at Styrelsen, som har røgtet den Opgave at bevare Eskimoerne og deres Erhverv og skaffe dem de bedst mulige Erhvervsbetingelser, hvilket jo hidtil er lykkedes, saaledes at Danmarks Styrelse af Grønland har vundet Anerkendelse i andre Lande, er noget betænkelig ved at gøre Brud paa det, der hidtil har været gældende. Naar det nu sker forsøgsvis gennem denne Lov, idet man ligesom aabner en lille Dør paa Klem til det grønlandske Søterritorium, er det jo begrundet ved den, man kan vel næsten sige, Nødstilstand, der er til Stede i en anden Del af Landet, nemlig paa Færøerne, idet disses Erhvervsmuligheder er blevet saa meget forringet i de senere Aar. Det Parti, jeg tilhører, kan give Tilslutning til det Lovforslag, her er fremsat. Der er jo kun Tale om et Forsøg for dette Aar, og man vil da kunne se, hvorledes det falder ud. Vi vil derigennem vise, at vi ønsker at yde Færingerne den Støtte, som de har eftertragtet, hvorved de bliver delagtige i det gode Fiskeri oppe ved Grønland.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtigt Behandling.

Aubeck: Ogsaa jeg kan tilsige mit Partis velvillige Støtte til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Der er jo den Ejendommelighed ved det, at det er et specielt grønlandsk Forslag, som fremsættes udelukkende med specielt færøsk Motivering. „I Betragtning af de overordentlig vanskelige Erhvervsforhold, som for Tiden hersker paa Færøerne, har Ministeriet ment...“ o. s. v. — saaledes begynder jo de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Naar jeg stempler dette som en Ejendommelighed, skønt Færøerne saavel som Grønland er dansk Land og deres Indbyggere danske Statsborgere, er Grunden dertil den, at Forholdene paa Færøerne og Grønland er saa forskelligartede fra de i snævrere Forstand danske Forhold, vel ogsaa saa forskellige indbyrdes, at dansk Lovgivning i mangfoldige Tilfælde maa have den Undtagelsesbestemmelse, at Loven ikke gælder for Færøernes Vedkommende, ligesom ogsaa Grønland behandles som noget for sig selv. Men naar Forholdene ligger saadan, burde efter mine Begreber et Forslag, som tager Sigte paa at aabne grønlandske Farvande, altsaa Farvande, som efter almindeligt gældende Regler skulde være forbeholdt Grønlænderne alene, ikke forelægges ud fra færøske Synspunkter alene. Den Adgang for en Indtrængen fra fremmed Side, som her foreslaas aabnet, burde ikke kunne tænkes, synes jeg, uden at der samtidig aabnedes Udsigt til ogsaa at gavne Grønlænderne. Det forekommer mig ikke, det er tilstrækkeligt, at man motiverer det med, at Grønlands Interesser ikke kan anses for væsentligt truede, hvis Lovforslaget føres igennem. Jeg deler derfor ganske det Syn, som mit Partis ærede Ordfører i Folketinget, Pastor Povlsen, gav Udtryk for i den Henstilling, han rettede til den højtærede Minister, hvilken Henstilling gik ud paa, at Grønlænderne fremtidig skulde have Del i det Fiskeri, som Færingerne gennem Loven faar Adgang til at drive, paa den Maade, at færøske Fiskere faar en vis Forpligtelse til, naar de vil drive Fiskeri i grønlandske Farvande, i nogen Udstrækning at tage grønlandsk Medhjælp med det Formaal for Øje at dygtiggøre unge Grønlændere i det Fiskeri, her er Tale om.

Nu er der imidlertid foreløbig kun Tale om et Forsøg, et Forsøg, foretaget over et kortere Tidsrum, og hvis dette Forsøg ikke falder saadan ud, at Ordningen skal føres videre og blive stedsevarende, vil der jo ikke kunne blive Tale om noget saadant. Men hvis nu Forsøget falder heldigt ud, saaledes at Færingerne og andre Danske til